

SXEDIO.G38

Η ΤΜΤ ΤΟΥΡΚΙΑΣ: ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΟΠΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΤΜΤ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ. ΑΛΛΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ ΙΣΜΑΗΛ ΤΑΝΣΟΥ

Ο Ισμαήλ Τάνσου, Ταγματάρχης του τουρκικού Στρατού, του Γραφείου Ειδικού Πολέμου, και ο οποίος θεωρείται ο ουσιαστικός εγκέφαλος της ΤΜΤ αναφέρθηκε στην ίδρυση της ΤΜΤ σε μια δεύτερη συνέντευξη του κατ' ευθείαν στην εφημερίδα " Χαλκίν Σεσί" στις **26 Αυγούστου 1997**. Μίλησε και πάλι για όλα και έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες γύρω από τη δράση της οργάνωσης και ιδιαίτερα για απόρρητες συνομιλίες του με τον Πρωθυπουργό Ατνάν Μεντερές μετά την ανακήρυξη της Δημοκρατίας και για την τύχη της ΤΜΤ όπως επίσης και για τον τρόπο που βυθίστηκε το πλοιάριο "Ντενίζ" που μετέφερε όπλα στην Κύπρο τον Οκτώβρη του **1959** με την κωδική ονομασία **ELMAS**.

Ο Σπύρος Αθανασιάδης στο βιβλίο του "Φάκελος ΤΜΤ, Λευκωσία **1998**" γράφει, στηριζόμενος σε τουρκικές πηγές:

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΟΠΛΙΣΜΟΥ: Για τη μεταφορά του οπλισμού (όπως αναφέρεται σε προηγούμενες σελίδες) δεν είχαμε εναποθέσει όλες μας τις ελπίδες στην ομάδα **Ari**. Εργαζόμασταν πάνω σε εναλλακτικές λύσεις. Σκεπτόμασταν να βοηθηθούμε από τα πλοία των εφοπλιστών που μας είχε συστήσει ο Πρωθυπουργός Ατνάν Μεντερές. Επίσης συνεχίζονταν επαφές μας με τους πλοιοκτήτες εμπορικών σκαφών που μετέφεραν τρόφιμα στην Κύπρο από τη Μερσίνα.

Είχαμε παράλληλα έλθει σε επαφή με διεθνείς επαγγελματίες λαθρέμπορους. Εφοδιάσαμε τον συνάδελφο λοχαγό Τζεμάλ Μπιμπέρ με ναυτιλιακό βιβλιάριο και μάλιστα πραγματοποίησε και ένα ταξίδι στην Κύπρο με πλοίο των λαθρεμπόρων. Ενώ ενεργούσαμε προς τις κατευθύνσεις αυτές στόχος μας ήταν να αγοράσουμε ένα ταχύπλοο αλιευτικό των **25-30** τόννων.

Προσθέτει ο Τάνσου:

Αν διαθέταμε ένα τέτοιο σκάφος θα μπορούσαμε μόνοι μας να προγραμματίζαμε την αποστολή οπλισμού χωρίς καθυστερήσεις και προβλήματα. Εξάλλου, ένα τέτοιο σκάφος θα διαφάλιζε την ασφάλεια του πληρώματος.

Ενα άλλο πλεονέκτημα θα ήταν ότι θα μπορούσαμε να μεταφέρουμε στο νησί **15-20** τόννους όπλων και πυρομαχικών σε κάθε δρομολόγιο.

Αρα, πάση θυσία θα έπρεπε να αγοραστεί το πλοιάριο. Πώς όμως; Γνωρίζα ότι την αξία τους σκάφους θα την κατέβαλλε το Υπουργείο Εξωτερικών με εντολή του Υπουργού Ζορλού. Τα χρήματα θα διατίθεντο από το κονδύλι "Προστασία της τουρκικής οντότητας στο εξωτερικό". Όταν είχα συναντηθεί με το Ζορλού μου είχε πει: "Θέλω να πάρουμε προ οφθαλμού κάθε είδους ρίσκο και να στείλουμε στην Κύπρο όσα περισσότερα όπλα μπορούμε". Μετά τη δήλωση αυτή σκέφθηκα ότι θα έπρεπε να τον συναντήσω. Αποφάσισα να τον επισκεφθώ.

Στην ενημέρωση που του έκανα για την οργάνωση ανέφερα το ναυάγιο της **9. 11. 58**. Με άκουε με προσοχή και στη συνέχεια είπε: "Λυπάμαι πολύ για τους πεσόντες. Συλλυπητήρια. Ο Θεός ας τους αναπαύσει. Είναι γεγονός ότι η αποστολή σας δεν διαφέρει από πόλεμο. Έχει τους ίδιους κινδύνους. Είναι φυσικό ότι θα υπάρχουν παρόμοια επεισόδια και πεσόντες. Πιστεύω ότι το επεισόδιο δεν θα σας αποθαρρύνει. Θέλω από σας να ετοιμάσετε σχέδια για αποστολή μεγαλύτερου αριθμού οπλισμού και να πάρετε τα ενδεικνυόμενα μέτρα ασφάλειας".

Με τη δήλωση αυτή ο Ζορλού μου έδωσε την ευκαιρία που περίμενα. Του ανέπτυξα τα σχέδια μας για το αλιευτικό και του υποσχέθηκα ότι τα αποτελέσματα στη μεταφορά οπλισμού θα είναι καλύτερα.

Την ίδια μερα ο Ζορλού έδωσε τις απαιτούμενες οδηγίες για αποδέσμευση κονδυλίου για την αγορά αλιευτικού. Το ποσό θα κατατίθετο στο λογαριασμό

του Αχμέτ Ερτουγρούλογλου, Προέδρου του Τουρκοκυπριακού Πολιτιστικού Συνδέσμου.

Ενημέρωσα αμέσως το Στρατηγό Καράμπελεν για την υπόσχεση του Ζορλού για αγορά αλιευτικού. Μου είπε τα εξής: "Τάνσου πέτυχες για άλλη μια φορά κάτι σημαντικό. Τώρα αρχίζει νέα περίοδος στο θέμα μεταφοράς οπλισμού. Μπορείς, λοιπόν, να προχωρήσεις σε αναζήτηση πλοίου".

Πήγα για τον σκοπό αυτό στην Κωνσταντινούπολη.

Για το θέμα του πλοίου ενήργησα ως εξής:

Κατ αρχήν αποτάθηκα στον Επιτελάρχη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού Ναύαρχο Σερέρ Καράπιναρ. Του ζήτησα να με εφοδιάσει με σημείωμα για να εξυπηρετηθώ από την ηγεσία του Πολεμικού Ναυτικού στην Κωνσταντινούπολη.

Το σημείωμα μου δόθηκε χωρίς καθυστέρηση. Ο Ναύαρχος μου έδωσε και ένα άλλο ιδιόχειρο σημείωμα που απευθυνόταν στον εν αποστρατεία αντιπλοίαρχο Ειχέμ Μπαϊκάλ που ήταν φίλος του και συνάμα Πρόεδρος της Ένωσης Αλιέων Κωνσταντινούπολης.

Στη συνέχεια ειδοποίησα τον Πρόεδρο του Τουρκοκυπριακού Πολιτιστικού Συνδέσμου Μεχμέτ Ερτουγρούλογλου και τον υπεύθυνο Κυπριακού στο Τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών Αιτάν Μπουλάκ. Τους ενημέρωσα για την απόφαση του Ζορλού για το πλοίο και τους ανακοίνωσα ότι στις **15 Νοεμβρίου 1958** θα βρίσκομαι στην Κωνσταντινούπολη.

Τη μέρα αυτή συναντήθηκα με το Λοχαγό Φερχάν Τσορά και πήγαμε στη Διοίκηση του Στόλου. Μας υποδέχθηκε ένας Αντιναύαρχος του οποίου το όνομα δεν θυμάμαι. Του παρέδωσα το σημείωμα του Ναυάρχου. Τον ενημερώσαμε για τις δραστηριότητες της ΤΜΤ, υπέβαλε κάποιες ερωτήσεις τις οποίες και απάντησα. Εμεινε κατενθουσιασμένος από όσα άκουσε και μας συνεχάρη, μας ρώτησε μάλιστα με ποιο τρόπο θα μπορούσε να φανεί χρήσιμος.

Του εξήγησα ότι έχουμε ανάγκη ενός πλοιαρίου **25-30** τόννων για πιο συστηματική αποστολή οπλισμού

στην Κύπρο. Του είπα μάλιστα ότι εγώ και οι συνεργάτες μου δεν γνώριζαν από πλοία και ειδικά δεν γνωρίζαμε την αγορά της Κωνσταντινούπολης.

Πρόσθεσα ότι λόγω της μυστικής αποστολής του πλοίου, αυτό θα έπρεπε να αγοραστεί δήθεν για τις ανάγκες του Συμβουλίου Εποπτείας Επιστράτευσης-Διοίκησης περιοχής Νομού **Zonguldak**.

Η απάντηση του Αντιναύαρχου ήταν: "Αισθάνομαι ευτυχής που θα μπορέσω να συμβάλω στην Εθνική Αποστολή που έχετε αναλάβει. Θα προσπαθήσω να σας φανώ χρήσιμος. Προς το σκοπό αυτό θα σας συστήσω δυο συναδέλφους, οι οποίοι θα σας συνοδεύσουν έως ότου τακτοποιηθεί η υπόθεση. Θα αναζητηθεί πλοίο και να είστε σίγουροι ότι θα βρούμε αυτό που θέλετε".

Στη συνέχεια μας σύστησε τον πλοίαρχο Αμπουλκαντίρ και τον αντιπλοίαρχο Τεβφίκ Κινάϊ στους οποίους έδωσε και τις δέουσες οδηγίες.

Και οι αξιωματικοί αυτοί εξέφρασαν τη χαρά τους όταν πληροφορήθηκαν την εθνική μας αποστολή.

Την ίδια μέρα πήγαμε με τον Πλοίαρχο Αμπουλκαντίρ στη διεύθυνση Λιμένων και ελέγξαμε όλα τα εγγεγραμμένα αλιευτικά. Επιλέξαμε κάποια οπότε σημειώσαμε τις διευθύνσεις και τα ονόματα των πλοιοκτητών.

Ακολούθως με τον Αντιπλοίαρχο Τεβφίκ Κινάϊ επισκεφθήκαμε τον Πρόεδρο της Ένωσης Αλιέων εν αποστρατεία Πλοίαρχο Ειχέμ Μπαϊκάλ. Του εξήγησα τους λόγους της επίσκεψής μου και ζήτησα τη βοήθεια του.

Με τον αντιπλοίαρχο Κινάϊ επισκεφθήκαμε τα ναυπηγεία της Στενής (**Istinye- Σωσθένιο**) όπου ήταν ελλιμενισμένα τα πλοία του Ιδρύματος Κρέατος και Ιχθύων.

Τα πλοία αυτά δεν μας εξυπηρετούσαν.

Με πολιτική περιβολή επισκεφθήκαμε άλλες περιοχές του Βοσπόρου και συζητούσαμε με τους ψαράδες. Συχνάζαμε σε καφενεία που σύχναζαν αυτοί. Πληροφορούμασταν ότι οι ψαράδες δεν ήταν διατεθειμένοι να πουλήσουν τα σκάφη τους. Εκτός

όμως από αλιευτικό, θα έπρεπε να προσλαμβάναμε και ένα καπετάνιο και μηχανικό. Το θέμα αυτό το είχε αναλάβει ο Λοχαγός Τσόρα. Η εντολή του είχε δοθεί όταν εγώ βρισκόμουν ακόμα στην Αγκυρα. Ο Λοχαγός ήταν έμπειρος σε παρόμοια θέματα. Κάποια μέρα μου τηλεφώνησε ο Στρατηγός Ντανίς Καράμπελεν. Ο Πρωθυπουργός Αιτάν Μεντινές είχε αναθέσει στο βουλευτή Τραπεζούντας Οσμάν Καβράκογλου να μας φέρει σε επαφή με τους φίλους του εφοπλιστές Σαντίκογλου και Τόπτσου. Ο Στρατηγός μου έδωσε τους αριθμούς τηλεφώνου του Καβράκογλου και μου είπε να επικοινωνήσω μαζί του για να συναντηθώ με τους εφοπλιστές. Πράγματι ήλθα σε επαφή με τα προαναφερθέντα άτομα. Οι δυο εφοπλιστές μου είπαν ότι είναι πρόθυμοι να μας εξυπηρετήσουν με τα πλοιάρια τους αφού επρόκειτο για εθνική υπόθεση.

Ο Εφοπλιστής Κεμάλ Σαντίκογλου κάλεσε εμένα και τον Λοχαγό Φερχάν Τσορά στην έπαυλη του στο Ορτάκιογιου και μας φιλοξένησε.

Με το ταχύπλοο του κάναμε βόλτα στο Βόσπορο. Μας είπε μάλιστα ότι θα μπορούσε να μας διαθέσει για τις ανάγκες μας με την εξής παράκληση: Να ζητήσουμε από τον Πρωθυπουργό να του εγκρίνει εξαγωγή συναλλάγματος **6000** δολλαρίων για να αγοράσει καινούργιο. Συνεχιζαμε τις επαφές μας και ενημέρωνα τον Βουρουσκάν.

Καθημερινά επισκεπτόμασταν την Ένωση Αλιέων. Η απάντηση των φίλων εκεί ήταν ότι κανένας ψαράς δεν ενδιαφέρεται να πουλήσει το σκάφος του.

Ήταν η πέμπτη μέρα της παραμονής μου στην Κωνσταντινούπολη. Για πολλοστή φορά πήγα στην Ένωση Αλιέων και συναντήθηκα με τον Πρόεδρο της Μπαϊκάλ. Τη φορά αυτή ήταν χαρούμενος. Με υποδέχθηκε με τα εξής λόγια: "Σας περίμενα. Εχω καλά νέα. Μάλλον βρήκαμε αυτό που ζητούσαμε. Μακάρι να σας αρέσει".

Στη συνέχεια μου είπε ότι το πλοιάριο ανήκει σε κάποιον εν αποστρατεία υποπλοίαρχο ο οποίος είναι αποφασισμένος να εγκαταλείψει την αλιεία επειδή θα ασχοληθεί με άλλη εργασία. Το όνομα του

πλοιοκτήτη ήταν Νετζάτ Κοσάλ και του πλοίου "Κοσάλ". Ήταν 25 τόννων. Παρακάλεσα τον Μπαϊκάλ να με φέρει σε επαφή με τον Κοσάλ και ενημέρωσα σχετικά τον αντιπλοίαρχο Τεβφίκ Κινάϊ. Την επομένη συναντηθήκαμε στα γραφεία του Μπαϊκάλ ο Λοχαγός Φερχάν Τσορά, ο πλοιοκτήτης Νετζάκ Κοσάλ, ο αντιπλοίαρχος Κινάϊ, εγώ και ο Μπαϊκάλ.

Ο Κοσάλ επιβεβαίωσε ότι θα ήταν πρόθυμος να πουλήσει το σκάφος του. Υστερα πήγαμε στο καταφύγιο των αλιέων στο Σαρίγιερ και επιθεωρήσαμε το πλοίο το οποίο και μας άρεσε.

Από ειδικούς έγιναν οι απαιτούμενες επιθεωρήσεις με καλά αποτελέσματα. Ο Νετζάκ Κοσάλ ζητούσε 125.000 λίρες Τουρκίας.

Αμέσως επικοινωνήσα με τον Στρατηγό Ντανίς Καραμπελεν. Αφού τον ενημέρωσα με κάθε λεπτομέρεια του ζήτησα να έλθουν στην Κωνσταντινούπολη όσοι επρόκειτο να υπογράψουν τα σχετικά έγγραφα για την αγορά του πλοίου.

Στη συνέχεια ειδοποίησα τον Ατινάν Μπουλάκ και τον Μεχμέτ Ερτουγρούλογλου.

Τώρα ήταν η ώρα για πρόσληψη του πληρώματος. Θα προσλαμβάνονταν ένας καπετάνιος και ένας μηχανικός. Θα έπρεπε να ήταν έμπιστα άτομα και πατριώτες. Ο Λοχαγός Τσορά είχε κάνει κάποιες επαφές και μου πρότεινε να συναντηθώ με δυο υποψήφιους.

Ο υποψήφιος καπετάνιος ήταν ο Ρεσάτ Γιαβούζ από τη Σινώπη της Μαύρης Θάλασσας και ο μηχανικός ο Ογούζ Κόντογλου από το Σαρίγιερ της Κωνσταντινούπολης.

Επρόκειτο για δυο έμπειρα άτομα που για χρόνια δούλευαν σε ψαροκάικα στο Σαρίγιερ του Βοσπόρου.

Ο Λοχαγός Τσορά είχε ερευνήσει το παρελθόν τους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι επρόκειτο για εθνικιστές και πατριώτες.

Την ημέρα που συναντήθηκα με τους ναυτικούς, τους κάλεσα σε δείπνο στο Εμιργκιάν του Βοσπόρου. Μιλούσαμε μέχρι αργά το βράδυ. Είχα σχηματίσει καλή

γνώμη για τα άτομα αυτά.

Εξεπλάγησαν όταν τους μίλησα για ανάληψη καθηκόντων στην ΤΜΤ. Τους επέστησα την προσοχή στους κινδύνους της αποστολής. Τους αποκάλυψα ότι θα μεταφέρουν όπλα στην ΤΜΤ και τους είπα: "Στο πλευρό σας θα βρίσκονται οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και η Τουρκική Κυβέρνηση. Δέχεστε";

Οι γενναίοι αυτοί Τούρκοι χωρίς δισταγμό αποδέχθηκαν την πρόταση μας χωρίς να θέσουν όρους και να συζητήσουν για αμοιβή.

Γνώριζαν το πλοiάριο που θα αγοράζαμε. Κλείσαμε ραντεβού για την επομένη στο χώρο όπου βρισκόταν το πλοiάριο στο προάστιο Σαρίγιερ.

Είχα τελειώσει όλες τις εκκρεμότητες στην Κωνσταντινούπολη και επέστρεψα στην Αγκυρα. Τις υποθέσεις στην Κωνσταντινούπολη θα τις συνέχιζε ο Φερχάν Τσορά.

Στην Αγκυρα συναντήθηκα με τον Ντανίς Καράμπελεν τον οποίο ενημέρωσα λεπτομερώς για τις ενέργειες μου στην Κωνσταντινούπολη. Βαρύτητα στην ενημέρωση έδωσα στην αγορά του πλοiού και του είπα ότι όλα τα μέλη της Επιτροπής που συνεστήθη για το σκοπό αυτό έμειναν ικανοποιημένα από την επιλογή του συγκεκριμένου πλοiαρίου. Του ζήτησα παράλληλα να ενεργήσει χωρίς χρονοτριβή για την περάτωση των διαδικασιών για την αγορά.

- Ποιος θα παρουσιαζόταν ως ο αγοραστής του πλοiού;

- Τα χρήματα θα κατέβαλλε το Τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών και ως ιδιοκτήτης θα παρουσιαζόταν ο Τουρκοκυπριακός Πολιτιστικός Σύνδεσμος. Παρακάλεσα τον Ατινάν Μπουλάκ και τον Ερτουγρούλογλου να προχωρήσουν στις διατυπώσεις αγοράς και το συντομότερο δυνατό να μας παραδώσουν το πλοiάριο. Τους είπα επίσης ότι θέλει να τους συναντήσει για το ίδιο θέμα και το Στρατηγός Καράμπελεν.

Μετά τις απαιτούμενες επαφές και διαβουλεύσεις έγινε η μεταφορά του κονδυλίου από το Υπουργείο Εξωτερικών στο Σύνδεσμο.

Ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συνδέσμου πήγε στην Κωνσταντινούπολη και συναντήθηκε με τον Τσορά ο οποίος τον έφερε σε επαφή με τον πλοιοκτήτη Νετζάκ Κοσάλ. Μετά από διαπραγματεύσεις, το πλοιάριο αγοράστηκε έναντι **125.000** λιρών Τουρκίας.

Όταν ειδοποιηθήκαμε για την αγορά του πλοιαρίου ο Στρατηγός Καράμπελεν κι εγώ πήγαμε στην Κωνσταντινούπολη και κάναμε μια βόλτα στο Βόσπορο.

Συστήσαμε στο Στρατηγό τον καπετάνιο Ρεσάτ Γιαβούζ και το μηχανικό Ογούζ Κόντογλου.

Το πλοίο απεστάλη στο Ανεμούρι. Νηολογήθηκε στο λιμάνι της Σμύρνης με το όνομα **ORHAN GAZI** με πλοιοκτήτη τον Τουρκοκυπριακό Πολιτιστικό Σύνδεσμο. Ειδοποιήσαμε την ακτοφυλακή των λιμένων που θα κατέπλεε για παροχή κάθε βοήθειας.

Αφού επέστρεψα στην Αγκυρα ειδοποίησα με σήμα τον αρχηγό της TMT στην Κύπρο Βουρουσκάν ότι το πλοίο μας με την κωδική ονομασία **ELMAS** θα ήταν έτοιμο από τις **20** Δεκεμβρίου **1958** να αρχίσει τη μεταφορά οπλισμού στην Κύπρο.

Ζήτησα από το Βουρουσκάν να με ενημερώσει κατά πόσον ήταν έτοιμοι να παραλάβουν τον οπλισμό. Σύμφωνα με το σχέδιο του Βουρουσκάν το πλοιάριο θα έφθανε σε απόσταση **5-6** μιλίων από τη βόρεια ακτή της Κύπρου όπου θα περίμενε τουρκοκυπριακό πλοιάριο για να παραδώσει τον οπλισμό.

Το σχέδιο του Βουρουσκάν μας προβληματίσε. Δεν είχαμε όμως διαθέσιμο καιρό και έτσι το υιοθετήσαμε. Σε διάστημα τεσσάρων ημερών επιχειρήσαμε να το υλοποιήσουμε. Αποτύχαμε. Την τρίτη φορά καλέσαμε από την Κύπρο το μέλος της TMT Κεμάλ. Ο Κεμάλ υπηρετούσε στο αγγλικό αστυνομικό τμήμα της Κερύνειας. Στην αποστολή αυτή συμμετείχα κι εγώ.

Στο σήμα που διαβιβάσαμε στο Βουρουσκάν αναφερόταν η παρουσία μου στο πλοίο και ότι θα φθάναμε μέχρι την ακτή. Αλλά και αυτή τη φορά δεν το κατορθώσαμε.

Σε απόσταση **15-20** μιλίων από τις κυπριακές

ακτές φυσούσαν ισχυροί άνεμοι που μας εμπόδιζαν τον πλου. Παλεύαμε με τα κύματα. Τα ξημερώματα φθάσαμε πίσω στο Ανεμούρι.

- Οι αλλεπάλληλες αποτυχίες δεν είχαν επιπτώσεις στο ηθικό σας; Τί μέτρα σκεφθήκατε για να πετύχετε τον στόχο σας;

- Εχετε υπόψη σας ότι καθόλη τη διάρκεια της ημέρας πάνω από τις κυπριακές ακτές ίπταντο αγγλικά πολεμικά αεροσκάφη. Τις νύκτες εκτελούσαν περιπολίες αγγλικά πολεμικά σκάφη. Δεν ήταν εύκολη υπόθεση η μεταφορά οπλισμού στις κυπριακές ακτές. Θα έπρεπε να σκεφθούμε τρόπους για να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι πρώτες μας ενέργειες ήταν οι εξής: Εφοδιάσαμε το σκάφος με ένα ισχυρό ασύρματο. Τα καθήκοντα του ασυρματιστή τα αναθέσαμε στον υπαξιωματικό διαβιβάσεων Αλή Λεβέντ που ήδη υπηρετούσε στη διοίκηση μας.

Ο Λεβέντ αποδέχθηκε την αποστολή. Αγοράσαμε μια λαστιχένια βάρκα, στην οποία μπορούσαν να επιβιβασθούν οκτώ πρόσωπα, και η οποία θα χρησιμοποιείτο σε ώρα ανάγκης.

Επίσης ζητήσαμε από το Βουρουσκάν να πληροφορείται τις ακριβείς ώρες απόπλου και κατάπλου των αγγλικών πολεμικών σκαφών της ακτοφυλακής.

Για τη μεταφορά του οπλισμού ενεργούσαμε ως εξής: Κατ αρχήν καθορίζαμε τον τόπο, μέρα και ώρα της επιχείρησης. Ως τόπος συνήθως ήταν οι χώροι κοντά στα λιμάνια Ανεμουρίου ή Τάσουτζου. Στους χώρους αυτούς το πλοiάριο, πλήρες οπλισμού, περίμενε τις εντολές μας. Ο απόπλους του θα ρυθμίζετο ανάλογα με τις περιπολίες των Αγγλων.

Συνήθως το πλοiάριο απέπλεε στις **17.00-18.00** ή **19.00** και προσπαθούσε να καταπλεύσει σε σημεία όπου θα παραδίδονταν τα όπλα χωρίς να γίνει αντιληπτό από τους Άγγλους.

Στα σημεία παράδοσης και παραλαβής του οπλισμού περίμεναν το πλοiάριο οι "πυρήνες αφθονίας" της TMT προκειμένου να τον εκφορτώσουν. Θα

πρέπει να τονιστεί ότι στα σημεία αυτά λαμβάνονταν αυστηρά μέτρα ασφαλείας. Φορτίο **10-15** τόννων εκφορτωνόταν με απίστευτη ταχύτητα.

Μετά την εκφόρτωση, το πλοiάριο απομακρυνόταν αμέσως. Τα όπλα σε πρώτη φάση θάβονταν και στη συνέχεια αποστέλλονταν στους παραλήπτες.

Για αποστολή του οπλισμού με το αλιευτικό **ELMAS** άρχισαν προετοιμασίες για τον Ιανουάριο του **1959** αφού στο μεταξύ είχαν ληφθεί όλα τα μέτρα ασφαλείας.

Παράλληλα η ομάδα **Ari** συνέχιζε τα δρομολόγια της με το Ανεμούρι. Μερικές φορές το πλοiάριο της ομάδας αυτής ταξίδευε με το **ELMAS**. Δεν υπήρχε πλέον πρόβλημα στη μεταφορά οπλισμού. Τα πλοiάριο **ELMAS** και εκείνα της ομάδας **Ari** βρήκαν τον τρόπο να διεισδύουν ανάμεσα στις αγγλικές ακταιωρούς.

Αισθανόμουν μεγάλη ικανοποίηση όταν καθόμουν μπροστά στον ασύρματο του αρχηγείου μας στην Αγκυρα και ενημερωνόμουν για τον πλου του **ELMAS**. Η παρακολούθηση αυτή συνεχιζόταν μέχρι το πρωί. Η μεταφορά οπλισμού με το πλοiό αυτό συνεχίστηκε μέχρι τις **18** Οκτωβρίου **1959** και διεξήχθη με πολύ μεγάλη επιτυχία, χωρίς να γίνει αντιληπτό από τους Αγγλους και τους ελληνοκύπριους. Χάρη στα δρομολόγια αυτά εξοπλίστηκαν **5000** άτομα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΤΜΤ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Μέχρι το Δεκέμβριο του **1963** η εκπαίδευση γινόταν ως εξής: Ο επικεφαλής της ΤΜΤ στην Κύπρο Ριζά Βουρουσκάν θα απέστελλε κάθε μήνα στην Αγκυρα για εκπαίδευση **20-25** άνδρες. Η εκπαίδευση θα διαρκούσε ένα μήνα. Στη συνέχεια οι εκπαιδευόμενοι θα συνεργάζονταν με τους αξιωματικούς που θα αποστέλλονταν από την Τουρκία και θα τους παρείχαν κάθε βοήθεια στο έργο τους να εκπαιδεύσουν στην Κύπρο τους νέους. Η εκπαίδευση στην Κύπρο θα γινόταν σε μυστικό κέντρο εκπαίδευσης.

Το σύστημα αυτό το εφαρμόσαμε για χρόνια τόσο

στην Τουρκία όσο και στην Κύπρο. Τα αποτελέσματα ήταν θεαματικά.

Από το Σεπτέμβριο του **1959** ιδρύσαμε σε δασώδη περιοχή του Ανεμουρίου -Κεμέρ το στρατόπεδο μας. Σ αυτό το κέντρο Εκπαίδευσης εκπαιδεύαμε τους αγωνιστές που μας αποστέλλονταν ατμοπλοϊκώς. Η εκπαίδευση στο κέντρο αυτό γινόταν από τον Ταγματάρχη Σαντί Ντεμίρμπιλεκ που βοηθείτο από ειδικούς αξιωματικούς.

Στο Κέντρο Εκπαίδευσης Αντάλειας Εκπαιδευτής μας σε θέματα διοίκησης- μέριμνας ήταν ο Συνταγματάρχης Ναϊμ Ταν, διοικητής ΛΟΚ στο Εγρίντιρ. Τα αγόρια και κορίτσια τα εκπαιδεύαμε άριστα τόσο στην Αγκυρα όσο και στην Αιτάλεια.